

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

בפני כבוד השופט גד גדעון

אריאל (א.ד.ק) בע"מ
ע"י ב"כ, עוה"ד שאול אל עמי

המערערת

נגד

מנהל מע"מ אשדוד
ע"י ב"כ, עוה"ד אמנון שילה (פמד"א)

המשיב

פסק דין

- 1
- 2 1. זהו פסק דין בערעור על החלטת המשיב, לבטל את רישום המערערת כעוסק. הוחלט לדחות
- 3 את הערעור, ולהלן הנימוקים.
- 4
- 5 2. הערעור, כפי שהוגש במקור, השיג על החלטת הממונה האזורי במשרדי מע"מ אשדוד מיום
- 6 3.12.15, לבטל את רישום המערערת כעוסק (להלן: "ההחלטה"). ההחלטה ניתנה, לאחר
- 7 שביום 15.11.15, נשלחה אל המערערת הודעה על כוונה לבטל את רישומה כעוסק,
- 8 במסגרתה הוזמנה להעלות תוך 15 ימים, את כל טענותיה בפני הממונה, אלא שהיא לא
- 9 עשתה כן. הנימוק שפורט בהודעה על כוונה לביטול אישור המערערת כעוסק, היה: "על פי
- 10 המידע שברשותנו, אינך מנהל עסק כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף...". ההחלטה לא
- 11 נומקה לגופה, מעבר לאי היענות המערערת להזמנה לטעון טענותיה בפני הממונה.
- 12
- 13 בהודעת הערעור נטען, בין היתר, כי דין ההחלטה להתבטל, משום שלא נומקה כראוי,
- 14 ומשום שהטענה בהודעה מיום 15.11.15, לפיה המערערת אינה מנהלת עסק, נטולת בסיס,
- 15 לדעת המערערת. כן טענה המערערת, כי יתכן שההחלטה התקבלה משיקולים זרים, בהיות
- 16 בעליה החדש של המערערת, מר מטור, "... ערבי ממזרח ירושלים". המערערת הוסיפה
- 17 וטענה, כי לא מולאו כללי הצדק הטבעי בעניינה, שכן, לאחר שניתנה החלטה, הביאה
- 18 המערערת בפני המשיב ראיות לניהול עסק על ידה, ואולם המשיב התעלם מהן. המערערת
- 19 טענה בהודעת הערעור, כי בשל התנהגותו זו של המשיב, ויתרה היא, על ההצעה לקיים
- 20 שימוע בדיעבד.
- 21
- 22 יחד עם הודעת הערעור, הגישה המערערת בקשה לעיכוב ביצוע החלטת המשיב. בקשה זו
- 23 נקבעה לדיון ליום 3.2.16. במעמד הדיון האמור הסכימו הצדדים, לקיים שימוע, בו תוצגנה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

ראיות המערערת להוכחת פעילותה. בהתאם, נדחה המשך הדיון בבקשה לסעד זמני, ליום 25.2.16.

ביום 16.2.16 התקיים שימוע בהתאם להסכמת הצדדים, וביום 23.2.16 שב הממונה והחליט לבטל את רישום החברה כעוסק. זאת, הן משום שלא שוכנע, כי המערערת אכן מקימה "עסק", כמשמעות מונח זה בחוק מע"מ, והן משום שבנסיבות קם לדעתו, יסוד סביר לחשש שהמערערת תעסוק בפעילויות בלתי חוקיות.

ביום 25.2.16 התייצבו הצדדים להמשך הדיון בבקשה לסעד זמני, ובפתח הדיון הסכימו, כי תחת הדיון בבקשה לסעד זמני, יידון הערעור לגופו, ויראה כאילו הוגש מתחילה, על ההחלטה מיום 23.2.16. בהתאם להסכמת הצדדים נשמעו באותו מועד ראיותיהם לגוף הערעור, וכן סיכומי טענות בעל פה.

3. המערערת הינה חברה פרטית, אשר תחום עיסוקה המוצהר היה, לטענת המשיב שלא הוכחשה, מכירת מוצרי ריהוט מפלסטיק. החברה פתחה תיק במע"מ בחודש פברואר 2001, וכחמש שנים לפחות, עובר לאירועים בגינם הוחלט לבטל את רישומה כעוסק, לא ביצעה פעילות עסקית ממשית, כאשר מאז חודש דצמבר 2010, הגישה דוחות ששיקפו היעדר עסקאות כלשהן.

4. החברה הייתה רשומה כקבלן בפנקס רשם הקבלנים, כאשר אחד מבעלי מניותיה, מר יעקב שבשקביץ, היה רשום כמהנדס החברה.

ביום 2.9.15, נחתם הסכם למכירת מניות החברה, אשר הוחזקו על ידי מר יעקב שבשקביץ והגברת אינסה יעקובי, למר מוראד מטור (להלן: "ההסכם"), או "הסכם מכירת המניות". בהתאם להוראות ההסכם, הועברו, עם חתימתו, כל מניות הגברת יעקובי, ובנוסף מניה רגילה אחת ומנית ניהול אחת, מן המניות שהוחזקו על ידי מר שבשקביץ, אל מר מטור, וסוכם, כי בתוך שלושה חודשים ממועד חתימת ההסכם, תועברנה יתר מניות מר שבשקביץ למר מטור. כן הוסכם, כי עם חתימת ההסכם, יצורף מר מטור לדירקטוריון החברה, ותוך שלושה חודשים ממועד החתימה, יוסר מר שבשקביץ מרשימת הדירקטורים.

בסעיף 3 להסכם הותנה, כי מעת חתימת ההסכם יהא מר מטור אחראי לפעילות החברה, ויוכל לנהלה כראות עיניו, כאשר מר שבשקביץ, יחתום על כל מסמך שיידרש לשם כך.

בסעיף 8 להסכם, הצהיר מר מטור: "ידוע לקונה כי הסכם זה נוסח ע"י ב"כ המוכר והוא מוותר על כל טענה או תביעה בעניין. כן מאשר הקונה כי הובהר לו כי העברת המניות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

1 אמורה להביא לביטול רישומה של החברה בפנקס הקבלנים והוא נוטל עניין זה לאחריותו
2 ומסיר כל אחריות מהמוכרים ובא כוחם לגבי האפשרות להמשיך ולהשתמש ברישום
3 ברשם הקבלנים". יובהר לענין זה, כי אין מחלוקת שבהיות המערערת חברה משפחתית, עד
4 מכירת מניותיה למר מטר, נדרשה היא להעסיק מהנדס יחיד, כתנאי לרישומה אצל רשם
5 הקבלנים בסיווג בו נרשמה, כאשר עם מכירת המניות למר מטר, חדלה מהיות חברה
6 משפחתית, ועל כן, מאותה שעה, נדרשה להעסיק שני מהנדסים, כתנאי להמשך רישומה
7 בפנקס רשם הקבלנים בסיווג האמור.

8
9 מר מטר התחייב, במסגרת ההסכם, לשלם תמורת המניות סך של 10,000 ₪, לפרוע את
10 חוב האגרות של החברה לרשם החברות, וכן התחייב להעסיק את הגב' אינסה יעקובי
11 בחברה, במשך ששה חודשים, בשכר של 5,000 ₪ נטו.

12
13 5. החברה שכרה בהמשך משרד באשקלון, ממר אשר יעקובי - אביה של הגב' אינסה יעקובי –
14 בהתאם להסכם שכירות שנערך בין המערערת ומר יעקובי ביום 21.10.15 (מש/13). יצוין
15 ויודגש, כי המדובר במשרד בן חדר אחד, ובו ציוד בסיסי בלבד – שולחנות, כסאות ומדפים.

16
17 עוד קודם להתקשרות המערערת בהסכם השכירות האמור עם מר יעקובי, נערך לכאורה,
18 הסכם שכירות בין המערערת ומר יעקובי כמשכירים, ובין חברת אבו ראס הנדסה בע"מ
19 כשוכרת, בהתייחס לאותו משרד. יודגש, כי מר מטר, הוא שחתם על הסכם זה, במקום
20 שנועד לחתימת חברת אבו ראס, ובנוסף חתם על ההסכם, כערב להתחייבויותיה. יצוין, כי
21 חברת אבו ראס, אף היא חברה העוסקת בבנייה, אשר את מניותיה התכוון מר מטר
22 לרכוש, קודם לרכישת מניות המערערת. בסופו של דבר, לדברי מר מטר, לא רכש הוא, את
23 מניות החברה, אלא שאין כל מסמך המעיד, על ביטול הסכם השכירות בינה ובין מר יעקובי.

24
25 ביום 1.11.15, נכרת הסכם שכירות שלישי, בהתייחס לאותו משרד, בין המערערת (שהיתה
26 אז בשליטתו של מר מטר) ומר יעקובי, כמשכירים, ובין חברת א.א. שיריי שיוק וסחר
27 בע"מ ומר רדואן ג'יהאד, כשוכרים.

28
29 6. במהלך כל התקופה שמאז רכישת מניות המערערת ע"י מר מטר, ועד ההחלטה על ביטול
30 רישומה כעוסק, התקשרה המערערת – לטענת מר מטר - בעסקה יחידה.

31
32 המדובר, בהסכם לביצוע עבודות בניה שנכרת לכאורה ביום 4.10.15, בין המערערת,
33 כקבלנית משנה, ובין חב' מ. זחיכה לבניה והנדסה 2015 בע"מ (נספח א' לתצהיר מר מטר
34 בבקשה לסעד זמני). ע"פ הסכם זה, התחייבה המערערת לבצע עבור חב' זחיכה עבודות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

שלב, גמר, ריצוף וטיח באתר עבודה ביישוב קרית יערים. התמורה שהתחייבה חב' זחיכה לשלם למערערת, בהתאם להסכם האמור, הסתכמה ב-1,354,150 ₪ (סעיף 9 להסכם), כאשר תנאי התשלום "שוטף +45".

במסגרת סעיף 2 להסכם, התחייבה המערערת, לבצע את העבודה לפי מפרטים וכתבי כמויות, ולפי הוראות מנהלי חברת זחיכה.

בסעיף 4 להסכם הוסכם, כי העבודה תימשך 14 חודשים – מיום 1.10.15 עד יום 30.11.16. בסעיף 6 להסכם, נקבעה אחריות המערערת, לכל נזק הנובע מפגם בעבודתו.

בסעיף 7 להסכם, נקבעה אחריות המערערת כלפי צדדים שלישיים, בגין כל ארוע שיתרחש במסגרת ביצוע העבודה.

בסעיף 8 להסכם הוסכם, על עיכבון בשיעור 10%, בגין כל חשבון שתגיש המערערת, כערובה למילוי התחייבויותיה ע"פ ההסכם.

במסגרת סעיף 10 להסכם התחייבה המערערת, בין היתר, לשלם את כל המסים ותשלומי החובה ע"פ דין, וכן, התחייבה לשלם עבור "כל הביטוחים הנלווים בארץ לפי חוקי משרד העבודה ותנאי ההסתדרות הכללית".

יצוין, כי על אף האמור בסעיף 2 להסכם לא צורפו אליו מפרט או רשימת כמויות. עוד יצוין, כי על אף ששמה של החברה הינו "מ. זחיכה...", הרי שבחותמת החברה, המוטבעת על גבי ההסכם, נכתב שמה אחרת: "מ. זחאיכה...".

7. בא כוחה של המערערת שלח אל המשיב ביום 10.2.16 מכתב, אליו צירף מסמכים המוכיחים, לטענת המערערת, את אמיתות העסקה עם חב' מ. זחיכה (מש/7).

בין היתר, צירף שיק על סך 15,000 ₪ בתוספת מע"מ – תשלום בגין עבודות שביצעה המערערת לטענתה, במשך כחודש אחד. לטענת המערערת, היה זה תשלום יחיד שקבלה, בגין העבודות, ובתום כחודש אחד מתחילת העבודות, הפסיקה את עבודתה במסגרת ההסכם. עוד צורף, אישור הנושא חותמת וחתימת מ. זחיכה, בו נאמר, כי המערערת ביצעה, בחודשים נובמבר ודצמבר 2015, עבודות טיח, אשר תמורתן הסתכמה ב-14,980 ₪. כן צורפו תלושי משכורת של פועלים, אישורי דו"חות בגין חמישה עובדים, שהוגשו ללשכת התעסוקה בחודש נובמבר 2015, ו אישורים על תשלום בגין העובדים ללשכת התעסוקה, באותו חודש.

בנוסף, נטען במכתב האמור, כי המערערת ניהלה מו"מ עם אדם פרטי, לביצוע עבודות ביישוב גן יבנה, אלא שהמו"מ עם אותו אדם לא הבשיל לכדי הסכם, עקב ביטול רישומה כעוסק.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39873-01-16 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

8.

ביום 21.10.15, שלח ב"כ המערערת מכתב נוסף אל המשיב, אליו צירף, בין היתר, דף חשבון בנק של המערערת, המוכיח פרעון הצ'ק של חברת מ. זחיכה בחשבון, צילום תצהיר של מר מג'אדלה עלי, אותו שכרה המערערת לטענתה, כמהנדס החברה, על מנת לעמוד בדרישת רשם הקבלנים לצורך הותרת סיווגה על כנו. התצהיר האמור נחתם ע"י מר מג'אדלה לפני עו"ד ביום 2.2.16. כן צורף כרטיס עובד של מר מג'אדלה אצל המערערת, בו דווח כי העסקת מר מג'אדלה ע"י המערערת החלה ביום 31.1.16.

9.

בהחלטת הממונה האזורי, מר פולק, מיום 23.2.16, נסקרו הרקע לדיון בעניינה של המערערת, לרבות העובדה שרכישת מניותיה ע"י מר מטור לא דווחה למע"מ כנדרש, והוראות הדין הרלוונטיות, ובהן הוראות סעיף 52 לחוק מע"מ, שעניינו רישומם של עוסקים, וכן סעיף 137 לחוק ותקנה 8א' לתקנות מע"מ (רישום), הקובעים חובה להודיע למנהל, על כל שינוי מהותי שחל בבעלות על עסק, ובפעילותו – חובה שלא מולאה בעניין המערערת.

מר פולק עמד על כך שהמערערת התקשרה בהסכם לביצוע עבודות בהיקף של למעלה ממיליון ורבע ₪, כאשר אין ולא היתה לה כל מסגרת אשראי בחשבונה, הדרושה למימון עסקה בהיקף כזה, מה גם שע"פ ההסכם היה על המערערת לספק על חשבונה, בין היתר, את העץ, ואת חומרי העזר לצורך ביצוע העבודה.

מר פולק עמד על כך שבסופו של יום, ביצעה המערערת לטענתה, עבודה בהיקף של כ-1% בלבד, מהיקף העבודות שפורטו בהסכם, וציון, כי עלה מדברי מר מטור בשימוע שנערך למערערת, כי בפועל תנאי התשלום היו שוטף +90 ולא כאמור בהסכם, מה שמחדד את שאלת המימון ע"י המערערת.

כן צויין בהחלטה, כי הגם שע"פ הוראות הדין הרלוונטיות, על החברה היה להעסיק לפחות שני מהנדסים, על מנת לשמר את רישומה כקבלן רשום, הרי שהמערערת לא העסיקה שני מהנדסים כנדרש, כאשר ברישומיה, פרטי מהנדס יחיד, אשר מר מטור הודה, כי לא פגש בו ולו פעם אחת, מעת חתימת הסכם העברת המניות ביום 2.9.15 ועד השימוע שנערך כחמישה וחצי חודשים לאחר מכן, ביום 16.2.16. עוד נאמר, כי בכל הזמן הזה, לא ביקר אותו מהנדס באתר הבניה בו ביצעה המערערת עבודות, לטענת מר מטור. הודגש, כי בכל התקופה האמורה לא קיבל המהנדס הנטען שכר מן המערערת, וכי לא הוצג כל הסכם שנערך עמו, העשוי לתמוך בטענת מר מטור בדבר העסקתו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

צוין גם, כי לדברי מר מטור בשימוע, הוא לא פגש עד אותו מועד גם במר מג'אדלה, אשר גם את שירותיו שכרה המערערת, כדי לעמוד בדרישות רשם הקבלנים.

נכתב בהחלטה, בהתבסס על דברי מר מטור, כי אין לחברה נכסים כלשהם, ציוד, כלי עבודה, או רכבים. כן צוינו ממצאי בדיקה שנערכה במקום המשמש את המערערת לטענתה כמשרד, אשר העלתה (כפי שיפורט בהמשך), כי אין מדובר ככל הנראה, במשרד פעיל של החברה.

נקבע בהחלטה, כי, אין למערערת את המומחיות והבקיאות הנדרשות בתחום עיסוקה הנטען. מסקנה זו נסמכה, על דברי מר מטור, לפיהם אינו קורא וכותב בעברית, ואינו יודע גם לקרוא תוכניות בניה בעברית, ועל הודאתו בכך שאין לו כל היכרות עם מי שפרטיו נרשמו כמהנדס החברה, כמו גם עם מר מג'אדלה שאת שירותיו שכרה החברה זמן קצר קודם השימוע.

בפרק "מבחן הנסיבות המיוחדות", חזר מר פולק וקבע, כי מר מטור והמערערת פעלו בניגוד להוראות הדין, כאשר לא דיווחו על רכישת מניות המערערת, ע"י מר מטור. נקבע, כי המשרד הנטען איננו משמש בפועל כמשרדה של המערערת, וזאת, הן משום שאין בו ציוד הנדרש להפעלת משרד, למעט הריהוט הדל שפורט לעיל, הן משום שבדיקת מונה החשמל במשרד העלתה כי לא היתה במשרד צריכת חשמל כלשהי, מאז הותקן – לדברי מר יעקובי בחקירתו – בחודש מאי 2015, והן משום שהמקום הושכר לשלוש חברות בעת ובעונה אחת, כאשר מר מטור, הוא שעמד בקשר עם מר יעקובי, ביחס לשלושת הסכמי השכירות האמורים. לענין זה נאמר בהחלטה: **"פעילותו של מר מוראד להכנת חוזי השכירות על החברות הנ"ל כאשר לכאורה אין לו שליטה עליהן אינה רגילה וכאשר נלקחת בחשבון בעלותו על חברה אחרת באזור ירושלים אשר עסקה בהפצת חשבוניות מס פיקטיביות ואשר נגדה הוגש כתב אישום – מעוררת חשד כבד כי החברה הנ"ל תעסוק גם היא בפעילות בלתי חוקית"**.

מר פולק עמד על כך, כי בעוד שהעבודה היחידה שביצעה החברה לטענתה, הסתיימה בחודש דצמבר 2015, והצריכה חמישה עובדים בלבד, הרי שהמערערת פנתה בחודש ינואר 2016, אל משרד התמ"ת, בבקשה להעסיק חמישה עשר עובדים נוספים, מה שאינו סביר, באשר הגורם להפסקת העבודה לטענת מר מטור במסגרת השימוע, היה העדר היכולת לממן העסקת חמישה פועלים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

בסיכום ההחלטה קבע מר פולק: "בהתחשב בכל הנתונים אשר הובאו בפניי ואשר פורטו לעיל ובמיוחד בהתחשב במבחן הארגון והשליטה, מבחן המימון והנסיבות המיוחדות לא שוכנעתי כי אכן מוקם "עסק" כמשמעותו בחוק מע"מ."

בהקשר זה אציין, כי הנני ער לעובדה כי המדובר בשלב מקדמי להקמת עסק, והתחשבותי בכך בעת יישום המבחנים בהתאם לנסיבות המקרה. אולם, גם בהתחשב בשלב המקדמי בו מצויה "הפעילות העסקית" של החברה, לא שוכנעתי כי אכן מוקם "עסק" כמשמעותו בחוק מע"מ.

מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הרי שיש למנהל סמכות לסרב לרשום עוסק למע"מ בשל חשש לעיסוק בפעולה בלתי חוקית. סמכות זו קבועה בסעיף 52(ג') לחוק מע"מ כלהלן: "המנהל רשאי שלא לרשום עוסק מלכ"ר או מוסד כספי אם יש לו יסוד סביר לחשוש שהוא יעסוק בפעולות בלתי חוקיות ...", במקרה דנן לאור הנסיבות המתוארות לעיל אף ישנו יסוד סביר לחשוש כי העוסק יעסוק בפעילות בלתי חוקית.

לאור כל האמור לעיל די בנתונים אשר הובאו בפניי ע"מ להגיע להחלטה שלא לרשום את החברה הנ"ל כעוסק ברשת מע"מ."

סעיף 52 לחוק מע"מ מורה: 10.

"(א) עוסק, מלכ"ר ומוסד כספי חייבים ברישום, במועד ובדרך שנקבעו.
(ב) אדם שהוכיח, להנחת דעתו של המנהל, שהוא מקים עסק, רשאי להירשם כעוסק ומשנרשם דינו לכל דבר וענין כדין עוסק.
(ג) המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלכ"ר או מוסד כספי, אם יש לו יסוד סביר לחשוש שהוא יעסוק בפעולות בלתי חוקיות.
(ד) ...".

ס"ק 61(א) לחוק מורה:

"ראה המנהל שפלוני רשום אף על פי שאיננו נמנה עם החייבים ברישום, או שרישומו כנמנה עם סוג מסויים של חייבי רישום אינו כדין, רשאי הוא לבטל או לתקן את הרישום".

מצירוף הוראות אלה עולה, כי כאשר נוכח המנהל כי אדם אשר נרשם כעוסק לא הקים עסק, או שהעסק שהקים חדל מעיסוק, וכן כאשר נוכח הוא, כי מתעורר חשש המבוסס באופן סביר שעוסק משתמש בעסקו לביצוע פעולות בלתי חוקיות, רשאי המנהל, בין היתר, לבטל את רישומו כעוסק.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

יש ממש בטענת ב"כ המערערת, לפיה, ראוי כי המבחן לענין ביטול רישומו של עוסק, יהיה, ככלל, מחמיר מן המבחן לענין צירוף לרשום אדם כעוסק מתחילה, אך עם זאת, בענייננו, יש כמובן ליתן משקל, לכך שהמערערת חדלה מפעילות עסקית ממשית, במשך כמעט 5 שנים עובר לרכישת מניותיה ע"י מר מטור, ונראה, על כן, כי היה מקום לדרוש מן המערערת, ראיות טובות לכך שהיא אכן מקימה בפועל "עסק".

יש לבחון את החלטת המנהל בעניינה של המערערת, את סבירותה ואת עניינותה, בהתייחס לראיות המנהליות שעמדו לפניו [נר' לענין זה, בין היתר, ע"ש 1552/05 (מח' ב"ש) אבו מדיעם אחמד נ' מנהל מכס ומע"מ (החלטה מיום 26.4.06)].

יצוין, כי בהתייחס לעסק, העומד בשלבי הקמה או שהוקם סמוך לפני הדיון בשאלת רישומו של עוסק, כפי מצבה של המערערת, לטענתה, יש לבחון "באיזו מידה קיים מנגנון המהווה מקור לפוטנציאל חוזר ונשנה המייצר הכנסה. בין המבחנים שנקחים בחשבון יש למנות את מבחן טיב הנכס, ההיקף הכספי, מומחיותו ובקיאיותו של העוסק, תקופת האחזקה של הנכס, תדירות העסקאות, נסיבות מיוחדות של העסקה, ארגון הפעילות, מקור הכספים, יעוד כספי העסקה ועוד" [ע"ש 256/96 (מח' חי') חיפה זמין בע"מ נ' מנהל מע"מ (ניתן ביום 6.4.97), סעיף 4 לפסק הדין].

לאחר שבחנתי את הראיות אשר עמדו בפני הממונה, עובר למתן החלטתו מיום 23.2.16 (אליה מתייחס הערעור בהתאם להסכמה הדיונית של הצדדים), ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבורני, כמפורט להלן, כי מסקנותיו של הממונה, אכן מבוססות, וכי החלטתו לבטל את רישומו של המערערת כעוסק, הינה עניינית וסבירה, גם אם נעמיד אותה במבחן המחמיר, כשיטת ב"כ המערערת, ולפיכך, אין מקום להתערב בה.

11. הראיות המנהליות, מעלות תמונה של חברה שפעילותה הופסקה לפני שנים, אשר נרכשה, בהתאם להסכם רכישת המניות מיום 2.9.15, ע"י מר מטור, כאשר אין לה כל נכס מוחשי, לרבות עובדים, ציוד, מלאי רכבים וכד', וה"נכס" היחיד שלה, הינו רישומה בפנקס רשם הקבלנים - רישום אשר מאפשר התקשרות בהסכמים לביצוע עבודות, בהתאם לסיווגה של המערערת.

עבור המניות שהוחזקו ע"י בעלי המניות הקודמים, התחייב מר מטור לשלם סך 10,000 ₪ ובנוסף, לפרוע את חוב האגרות של המערערת ברשם הקבלנים, ולהעסיק את הגב' אינסה יעקובי בשכר של 5,000 ₪ נטו, במשך ששה חודשים. מר מטור נטל על עצמו אפוא, חיובים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

בהיקף של עשרות אלפי שקלים, כאשר, הטעם הכלכלי הלגיטימי היחיד שהצדיק זאת, היה, על פני הדברים, השימוש המצופה ברישומה של המערערת אצל רשם הקבלנים, בסיווג הרלוונטי.

דא עקא, על אף שמר מטור הצהיר במסגרת סעיף 8 להסכם, כי ידוע לו שרישומה של החברה אצל רשם הקבלנים, צפוי להתבטל עקב מכירת המניות - וזאת, כפי שנלמד מטיעוני הצדדים, משום שהמערערת חדלה, עם מכירת המניות, מהיות חברה משפחתית, וכתוצאה מכך נדרשה להעסיק שני מהנדסים – לא מיהר הוא לאתר מהנדס במקום מר שבסקביץ, אשר לכל המאוחר ניתן היה להשתמש בשמו לצורך זה, עד חלוף שלושה חודשים מיום חתימת ההסכם, דהיינו חודש דצמבר 2015, כמו גם מהנדס נוסף שנדרש, לצורך הותרת רישום המערערת כקבלן רשום, על כנו.

להלכה, איבדה המערערת את זכותה לרישום כקבלן רשום, עוד במועד חתימת הסכם מכר המניות, ולא הוכח, כי המערערת או מר מטור פעלו לתקן ענין זה, אלא לאחר שניתנה ההחלטה הראשונה, בה בוטל רישומה של המערערת כעוסק.

כאמור בהחלטת מר פולק, העסקתו של מר מג'אדלה, החלה, ע"פ המסמכים שהציגה המערערת, רק ביום 31.1.16 - כמעט חודשיים לאחר ההחלטה הראשונה, בדבר ביטול רישומה של המערערת כעוסק, ו-11 ימים לאחר הגשת הערעור (ביום 20.1.16). למותר לציין, כי המערערת לא דאגה להתייצבות מר מג'אדלה בפני הממונה, ולא העידה אותו במסגרת הערעור, ע"מ להראות כי אכן שכרה את שירותיו למטרת פעילות ממשית, ומחדלים אלה יש לזקוף לחובתה במאזן הראיות.

התנהגותה של החברה כפי שתוארה לעיל, נראית על פניה בלתי סבירה, שכן אין זה מתקבל על הדעת שהחברה תשתהה במשך חודשים, באיתור מהנדסים, חרף הסכנה לביטול רישומה אצל רשם הקבלנים, מה גם שעוד בחודש אוקטובר 2015, התקשרה לכאורה בהסכם לביצוע עבודות, בהיקף של למעלה ממליון ורבע ₪.

הראיות להוכחת אמיתות העסקה הנטענת, בין המערערת ובין חברת מ. זחיכה, אף הן מעלות סימני שאלה. זאת, הן בשל הפער שבין ההוראות הכתובות של ההסכם, ובין הפרטים שמסר מר מטור בחקירתו, לרבות לעניין מועדי התשלום, אחריות טיב, ביטוח ועוד, הן משום שהראיה הכתובה היחידה לביצוע עבודות, הינה האישור שנמסר לכאורה ע"י מ. זחיכה בדבר ביצוע עבודות בהיקף של 14,980 ₪ בחודשים נובמבר-דצמבר 2015, כאשר לא הוצג כל יומן עבודה, אישור של המפקחים שאמורים היו לפקח על ביצוע העבודה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

לפי ההסכם, או תיעוד חיצוני אחר. המערערת גם לא דאגה להתייבבות נציג של מ. זחיכה, מפקח מן המפקחים שעבדו לכאורה באתר בקרית יערים, או כל אדם אחר שיכול היה להעיד על ביצוע עבודות, לדיון במשרדי המשיב. למותר לציין, כי גם במהלך הדיון בערעור, לא הביאה המערערת כל עד לאמיתות ההסכם, או לביצוע העבודות בפועל, מלבד מר מטור, שהינו כמובן עד המעוניין בתוצאות המשפט.

אכן, יש קושי לקבל את הטענה, כי המערערת התקשרה בחוזה בהיקף כה גדול, בהעדר כל מימון בנקאי או חוץ בנקאי, כאשר חשבונה היחיד, מתנהל בבנק הדואר ואין בו מסגרת אשראי, וזאת, כאשר עליה לשלם משכורות לעובדיה, לרבות הפועלים, המהנדסים אותם היה עליה לשכור, וכמובן הגב' יעקובי, לה התחייב מר מטור לשלם משכורת חודשית בסך 5,000 ₪ במהלך ששה חודשים. בהקשר זה יצויין, כי מר מטור לא הוכיח יכולת לשלם את הסכומים הנדרשים בעצמו, כהלוואת בעלים, או ללוותם מצד שלישי כלשהו.

נכונה גם קביעת הממונה, בדבר חוסר ההגיון בהגשת בקשה להעסקת חמישה עשר פועלים, ע"י המערערת, זמן קצר לאחר שהפסיקה לטענתה את העבודה בקרית יערים, בשל קושי לממן שכר חמישה פועלים, ובהעדר חוזה לביצוע עבודות נוספות, אשר תצדקנה שכירת פועלים רבים כאמור.

יאמר עוד בהקשר זה, כי המערערת צירפה תלושי שכר המשקפים לכאורה תשלום שכר לפועלים שהעסיקה לטענתה, לתקופה שלאחר סיום העבודה, אלא שמר מטור אישר בחקירתו הנגדית (עמ' 17 ש' 26 עד עמ' 18 ש' 3), כי המערערת לא שילמה לפועלים שכר כלשהו באותה תקופה, אלא שילמה רק את תשלומי החובה בגינם ללשכה. לטענתו, הוצאו תלושי השכר, בשל דרישת הלשכה לדיווח על תשלום מינימום לפועלים. המדובר אפוא בבירור, בפיקציה, המעיבה על מהימנות המערערת.

עולה ללא ספק קושי של ממש, ביחס לטענות המערערת, בדבר שכירות המשרד - הוכח, כאמור, כי אותו משרד הושכר במקביל, לשתי חברות נוספות, כאשר ניתן לראות בתמונות שהוגשו, כי אין מדובר במשרד רחב ידיים, אלא בחדר אחד, לא גדול. בנוסף, הציוד המשרדי שבמקום אשר תועד בצילומים הינו דל, ומסתכם בכמה שולחנות, מס' כסאות, וכונניות שמדפיהן ריקים, ואין במקום ציוד העשוי להעיד על פעילות משרדית כלשהי. אם לא די בכל אלה, הרי שהוכח, כי במהלך כל חודשי הפעלתו הנטענת של המשרד, לא נרשמה בו צריכת חשמל כלשהי, כעולה מצילום מונה החשמל – עובדה שאינה מתיישבת לכאורה, עם עדותו של מר מטור, לפיה, הגיע למשרד מס' פעמים בחודש, לפגישות, אשר במהלכן דלקו האורות במשרד. המערערת לא סיפקה הסבר, העשוי להניח את הדעת, לקשיים אלה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 16-01-39873 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים

ב"כ המערערת טען בכישרון רב, וניסה להציג פתרונות לקשיים האמורים, ולקשיים נוספים עליהם הצביע ב"כ המשיבה בסיכומיו. מקצת הפתרונות עשויים להתקבל על הדעת, אלא שמעבר לעובדה כי מקצת השאלות לא זכו למענה מספק, הרי שנוכח הצטברות כל הקשיים, קשה לקבל את טענת המערערת בדבר רכישתה למטרת ניהול עסק כנטען.

לפיכך, ומשלא הוכח כל פגם מנהלי בהחלטת המשיב לבטל את רישומה של המערערת כעוסק, איני רואה כאמור כל מקום להתערב בהחלטה. יוער, כי על פני הדברים, וכפי שאישר גם ב"כ המשיב, כי ההחלטה לא תמנע מן המערערת לבקש בעתיד, לשוב ולהרשם כעוסקת, ככל שיהיה בידיה להראות, כי אכן הקימה או שעומדת היא להקים עסק של ממש, בכפוף להוראות הדין.

הקביעה דלעיל, לפיה לא נפל פגם בהחלטה המשיב לבטל את רישום המערערת כעוסק, מחמת אי הוכחת טענתה בדבר הקמת עסק, מיתרת את הצורך לדון בתקפות מסקנתו האחרת של המשיב, לעניין החשש כי המערערת תעסוק בפעילות בלתי חוקית, ובמידת סבירותו של החשש האמור, על רקע התשתית הראייתית הקיימת. יוער עם זאת, כי על פני הדברים, החשש לכל הפחות אינו מופרך, משלא הוכחה פעילות עסקית ממשית של המערערת, במשך תקופה ארוכה יחסית לאחר רכישת מנייתה, וכאשר לא הוכח שמר מטרור פעל די, להגשמת מטרה כלכלית לגיטימית, בגינה רכש מחילה את מניות המערערת.

12. הערעור נדחה אפוא. נוכח הסכמת הצדדים לשמיעת הערעור תחת הדיון בבקשה לסעד זמני, הסכמה אשר קיצרה את משך ההתדיינות, ויעלה אותה, תשלם המערערת למשיב הוצאות הדיון בערעור, בסך 20,000 ₪.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשע"ו, 07 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39873-01-16 אריאל (א.ד.ק) בע"מ נ' רשות המיסים